

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

II. Proiectus episcopus, cui aegrotanti alterum idem Hilarius substituerat,
in integrum restitutus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

I.

Quæ igitur apud nos in causa Chelidonii episcopi gesta confecta sint, & quæ Hilarius dixerit, dum cum eodem, præfente supradicto episcopo, audiretur, inditus chartis rerum ordo demonstrat. Vbi postquam Hilarius rationale, quod in sanctorum Concilio sacerdotum posset respondere, non habuit, ad ea se occulta cordis ipsius transfulerunt, quæ nullus laicorum dicere, nullus sacerdotum posset audire. Doluimus fateor, fratres, & hunc eius mentis tumorem medelis patientiæ nostræ curare tentauimus. Nolebamus enim ea illi exacerbare vulnera, quæ suæ animæ insolentibus subinde sermonibus infligebat: & quem susceperamus vt fratrem delinire magis, quamuis ipse suis responsionibus innodaret, quam contristare nostris interlocutionibus nitebamus. Absolutus est Chelidonius episcopus, quoniam se iniuste sacerdotio fuisse deiectum, manifesta testium responsione, ipso etiam præfente, monstrauerat: ita vt quod Hilarius nobiscum residens posset opponere non haberet. Remotum est ergo iudicium, quod prolatum in hac sententia legebatur, quod tamquam viduæ maritus sacerdotium tenere non posset. Quod nos quidem seruantes legalia constituta sollicitius volumus custodiri, non solum circa sacerdotes, sed circa clericos quoque minoris officii, ne ad sacram militiam hi permittantur accedere, quibus sit tale coniugium, vt contra apostolicam disciplinam non vnus tantum vxoris viri fuisse monstrantur. Sed sicut eos, quos factum suum non potest excusare, aut non admittendos, aut si admissi fuerint, decernimus remouendos: ita quibus hoc falso obicitur, habita necesse est examinatione purgemus, & suum officium perdere non sinamus. Mansisset namque in illum prolata sententia, si obiectorum veritas extitisset. Redditus itaque est ecclesiæ suæ, & huic quam amittere non debuit dignitati, coepiscopus noster Chelidonius, sicut gestorum series, & post decursam cognitionem sententia, quæ a nobis est prolata, testatur.

II.

Huic negotio sic finito fratris & coepiscopi nostri Proiecti querela successit: cuius ad nos literæ lacrymabiles & dolendæ de superordinato sibi episcopo sunt directæ.

Concil. Tom. 7.

Cc

Epistola quoque ingesta est ciuium, ipsius, & numerosa singulorum subscriptione firmata, inuidiosissimis contra Hilarium plena querimoniis, quod Proiecto episcopo suo agrotare liberum non fuisset, eiusque sacerdotium in alium præter suam notitiam esse translatum, & tamquam in vacuam possessionem ab Hilario peruasore heredem viuentis inductum. Quid hic fraternitas vestra sentiat, cuperemus audire: quamquam de vestris animis nostra non debeat sententia dubitare, cum fratrem in lectulo constitutum, non tam infirmitate corporis aggravari, quam alio videatis dolore torqueri. Quæ spes illi de vita relinquatur, cui de sacerdotio suo desperatio, dum illi alter substituitur, irrogatur? Apparet quam mitis sit corde Hilarius, qui obesse præsumptioni suæ fraternæ mortis credidit tarditatem. Quantum enim in re fuit, is illi subtraxit lucem, abstulit vitam, qui hunc ei dolorem, in locum eius alterum subrogando, ne ad salutem illi recursus esset, iniecit. Esto vt breuis fratri euenerit humanæ conditionis consueta migratio: quid sibi Hilarius quærit in aliena prouincia, & id quod nullus decessorum ipsius ante Patroclum habuit, cur vsurpat; cum & ipsum, quod Patroclo a sede apostolica temporaliter videbatur esse concessum, postmodum sit sententia meliore sublatum? Expectarentur certe vota ciuium, testimonia populorum; quæreretur honoratorum arbitrium, electio clericorum, quæ in sacerdotum solent ordinationibus ab his qui norunt patrû regulas custodiri: vt apostolicæ auctoritatis norma in omnibus seruaretur, quæ præcipit, vt sacerdos ecclesiæ præfuturus, non solum attestatione fidelium, sed etiam eorum qui foris sunt testimonio muniatur; neque vllius scandali relinquatur occasio, cum per pacem, & Deo placitam concordiam consonis omnium studiis qui doctor pacis futurus est ordinatur. Sed ille insperatus nescientibus superuenit, & improuisus abcessit, cursu, vt didicimus, celeri itinera multa conficiens, & per longinquas prouincias tanta immaturitate discurrens, vt videatur gloriam de scurrili velocitate potius, quam de sacerdotali moderatione captasse. Hæc enim directarum ad nos ciuium verba sunt literarum, Ante abcessit, quam eum venisse nossemus. Non est hoc redire,

Dist. 63.
Vota ciuiû.

sed fugere: nec salubritatem impendere diligentia pastoralis, sed vim inferre latronis & furis, dicente Domino: *Qui non intrat per ianuam in cortem ouium, sed ascendit aliunde,* Iean. 10. *hic fur & latro est.* Non ergo Hilarius tam studuit episcopum consecrare, quam eum potius qui ægrotabat occidere, & ipsum quem superposuit male ordinando decipere. Nos tamen, quod vobis credimus, Deo iudice, placitum, in commune cunctis fratribus consulentes, & male ordinatum submoueri, & episcopum proiectum in suo sacerdotio permanere debere decreuimus: id statuentes, vt si quisquam fratrum nostrorum in quacumque prouincia de hac vita decesserit, is sibi ordinationem vindicet sacerdotis, quem illius prouinciæ metropolitanum esse constiterit. Duæ vt videmus causæ transactæ sunt, in quibus tamen multa sunt quæ præter rationem ecclesiasticam videantur esse commissa, & iusti iudicii debeant expectare censuram. Sed nos diutius hic non possumus immorari, cum ad alia, quæ nobis cum vestra sanctitate sollicitius conferenda sunt, prouocemur.

III.

Militaris manus, vt didicimus, per prouincias sequitur sacerdotem, & armati præsidii præsumptione suffulto, ad inuadendas per tumultum famulatur ecclesias, quæ proprios amiserint sacerdotes. Trahuntur ordinandi ante hoc officium his, quibus præficiendi sunt, ciuitatibus ignorati. Vt enim notus qui fuerit & probatus, per pacem petitur; ita per vim necesse est, qui ignotus adducitur, imponatur. Obtestor, obsecro, & sub Dei vos inuocatione conuenio, prohibete fratres talia, & omnem dissensionis materiam de vestris prouinciis remouete. Certe nos ante Deum absoluimus, qui vos ne permittatis vltra hæc fieri conuenimus. Per pacem & quietem sacerdotes qui præfuturi sunt postulentur. Teneatur subscriptio clericorum, honoratorum testimonium, ordinis consensus, & plebis: qui præfuturus est omnibus, ab omnibus eligatur. Ordinationem sibi, vt ante iam diximus, singuli metropolitani suarum prouinciarum, cum his qui ceteros sacerdotii antiquitate præueniunt, restituto sibi per nos iure defendant. Alienum ius alter sibi non audeat vindicare. Suis limitibus, suis terminis sit vnusquisque